

Derék földműves volt atyám . . .

Derék földműves volt atyám
Lenn Carrick közelében
Gondos fegyelemre nevelt
S így csendben, rendben éltem.
Derék embernek faragott
Bár nem volt egy fityingem
De kinek nincsen jó szíve
Hát becsülete sincsen.

Úgy döntöttem ideje már
A világba kilépnem
A gazdagság nem csábított
De nagynak lenni — szépen!
Tehetség volt bennem kevés,
Nevelés sem hiányzott,
S utat törni magamnak így
Lehetségesnek látszott.

Sokféleképp — hiába bár
Próbáltam én szerencsét,
De balszerencse üldözött
Mint egy hivatalan vendég.
Volt hogy a barátom csalt meg
S hogy ellen sújtott mélyen
S ha meg-meg csillant a remény,
Később megcsalt keményen.

S elfáradva megúntam én
Üldözni a szerencsét,
Eldobtam hiú terveim,
De megjegyeztem ezt még:
A múlt — sivár, s a jövőnek
Jó-rossza el van rejtve,
De ez az óra az enyém
Kapaszkodj a jelenbe.

Remény, segítség nincs sehol,
Nincs ki segítsen nékem,
Dolgozni és izzadni kell
Bús testem, hogy megéljen.
Szántani, vetni, aratni
Atyám okíta régen
S mondta: egyedül a munka
Győzhet a szegénységen.

Szegényen, ismeretlenül
Úgy élem át az életet,
Amíg el nem jön a halál
S örök álmra készlet.
De mit sem törődöm vele
Ha gondok rámomolnak,
Ma jól élek; s mit törődöm
Azzal, mit hoz a holnap?...

Jó kedvem nem múlik sosem,
Élek, akár a császár.
A csalfa balszerencse bár
Rosszat akarva vár rám,
Mivel a többre nem telik,
Élek napi kenyéren,
— De többet úgysem akarok —
Hát ezzel is beérem!

Ha néha — néha megesik
Hogy pénzt hozott a munkám,
Tízet teszek egy ellen, hogy
A balszerencse sújt rám
Balvész, gondtalanság akár
Vagy butaságom hozta
Megátkozom igaz, viszont
Kedvem nem válik rosszra.

Te, ki a gazdagságot és
Vagyont lesed lihegve
Akármilyen sok van neked
Többre sóvárogsz egyre:
— Légy gazdagabb, mint Dárius
És övezzen imádat,
Egy jószívű, vidám fickó
Százszor többet ér nálad!

(Zánthó Róbert fordítása)